WIKIPEDIA

Gammelkirkeslavisk

Gammelkirkeslavisk, også kjent som **gammelbulgarsk** var det første litterære slaviske språket. Det var basert på dialekten i området omkring Thessaloniki, og ble standardisert av de bysantinske misjonærene Kyrillos og Methodios da disse oversatte Bibelen og andre gammelgreske kirketekster. Gammelkirkeslavisk spilte en stor rolle i slavisk språkhistorie og tjente som grunnlag og forbilde for senere kirkeslaviske tradisjoner.

Gammelkirkeslavisk	
словѣньскыи ѩзыкъ (slověnĭskyi językŭ)	
Brukt i	tidligere i slaviske områder under bysantinsk innflytelse
Region	Øst-Europa
Lingvistisk klassifikasjon	Indoeuropeisk Balto-slavisk Slavisk Sydslavisk
Språkkoder	
ISO 639-1	cu
ISO 639-2	chu
ISO 639-3	chu

 Wikipedia på gammelkirkeslavisk
 Gammelkirkeslavisk på Wiktionary
Portal: Språk

Innhold

Skrift

Gammelkirkeslavisk ble først skrevet med det glagolittiske alfabetet, som senere ble erstattet med det kyrilliske alfabetet.

Grammatikk

Substantiver og adjektiver kan bøyes i tre grammatiske kjønn (hankjønn, hunkjønn og intetkjønn), tre tall (entall, flertall og dualis) og syv kasus: nominativ, vokativ, akkusativ, instrumentalis, dativ og lokativ. Verb bøyes syntetisk i presens, aorist og imperfektum, mens perfektum, pluskvamperfektum, futurum og kondisjonalis kan dannes ved hjelp av sammensetninger.

Litteratur

- August Leskien: *Handbuch der altbulgarischen (altkirchenslavischen) Sprache: Grammatik, Texte, Glossar*. Heidelberg ^{9}1969. ISBN 3-533-00615-8

Eksterne lenker